

Dosarul nr. 2ra-1972/21
2-20156938-01-2ra-14122021

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central (jud. I. Dragulean)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

09 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ilco Veronica, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ilco Veronica împotriva lui Ilco Mihail, intervenient accesoriu Ilco Daniela cu privire la încasarea cheltuielilor suplimentare de întreținere a copilului minor,

împotriva deciziei din 05 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Ilco Mihail și a fost casată integral hotărârea din 01 aprilie 2021 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, fiind pronunțată o hotărâre nouă,

constată:

La data de 11 decembrie 2020, Ilco Veronica a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ilco Mihail cu privire la încasarea cheltuielilor suplimentare de întreținere a copilului minor.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că s-a aflat în relație de căsătorie cu Mihail Ilco, căsătorie care la data de 16 august 2018 a fost desfăcută, fapt confirmat prin certificatul de divorț seria/nr. XXXXX. În rezultatul relației de căsătorie, la data de XXXXX s-a născut fiica Daniela Ilco, care după divorț, inclusiv până la momentul înaintării acțiunii în instanță, s-a aflat și se află la educația și întreținerea mamei.

A menționat că la 03 iunie 2020, fiica Daniela Ilco (care la acel moment era minoră) a încheiat contractul nr. 374/20 cu Instituția nonguvernamentală de învățământ SRL „Liberdrive”, care ulterior a fost absolvită, fiind eliberat în acest sens certificat de absolvire.

A susținut că pentru instruirea Danielei Ilco, a suportat cheltuieli în sumă totală de 6239 de lei, ce include: 999 de lei – costul instruirii teoretice, 4840 de lei – costul orelor practice (44 de ore a câte 110 lei/ora), 100 de lei pentru repararea caroseriei auto și exploatarea pistei destinată orelor practice, 100 de lei pentru eliberarea certificatului de absolvire, 100 de lei pentru deservire tehnică și 100 de lei – diverse.

Totodată, reclamanta a afirmat că a suportat cheltuieli în sumă de 897 de lei în legătură cu faptul că fiica a apelat la medicul stomatolog pentru tratament, precum și pentru anumite servicii medicale (inclusiv medic narcolog). Astfel, în total s-a format suma de 7136 lei, iar 1/2 din cheltuielile respective suportate și anume, suma de 3568 de lei consideră că urmează a fi compensată de către pârât.

A notat că s-a adresat către pârât cu o cerere privind soluționarea litigiului pe cale amiabilă (mediere), solicitând să participe la procedura de mediere preconizată pentru data de 01 decembrie 2020, ora 12:00, prevenindu-l despre eventualitatea intentării unei proceduri civile în instanța de judecată, însă, reacții din partea acestuia la pretenția formulată nu s-au manifestat, în adresa ultimului fiind totodată adresată și cerere prealabilă privind restituirea cheltuielilor suplimentare suportate pentru fiica Daniela Ilco.

Reclamanta a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a cheltuielilor suplimentare de întreținere a copilului minor în sumă de 3568 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1500 de lei.

Prin încheierea protocolară din 16 martie 2021 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu Daniela Ilco.

Prin hotărârea din 01 aprilie 2021 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, acțiunea a fost admisă parțial și s-a încasat de la Ilco Mihail în beneficiul Veronicăi Ilco cheltuielile suplimentare de întreținere a copilului Daniela Ilco în sumă de 3518 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1500 de lei, în rest, pretențiile fiind respinse ca neîntemeiate. Totodată, s-a încasat de la Mihail Ilco în beneficiul statului suma de 150 de lei cu titlu de taxă de stat.

La 01 aprilie 2021, Ilco Mihail a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Prin decizia din 05 octombrie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Ilco Mihail și a fost casată integral hotărârea din 01 aprilie 2021 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, fiind emisă o hotărâre nouă, prin care acțiunea depusă de Ilco Veronica a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că pentru aplicarea prevederilor art. 79 din Codul familiei – participarea părinților la cheltuielile suplimentare în favoarea copiilor, importantă este constatarea circumstanței excepționale, pe care o invocă solicitantul și care justifică cheltuielile suplimentare. Astfel, în contextul pretenției înaintate privind încasarea cheltuielilor suplimentare, reclamanta a invocat faptul că copilul Daniela Ilco (la acel moment minor) a beneficiat de tratament stomatologic care a generat cheltuieli suplimentare în mărime de 897 de lei. În acest

sens, la materialele cauzei au fost anexate un șir de bonuri fiscale eliberate de Centrul Stomatologic în sumă de 404 lei, 202 lei și 109 lei și bonuri fiscale eliberate de IMSP CMF mun. Bălți în sumă de 123 de lei și 59 de lei, cheltuieli pe care instanța de apel nu le-a reținut drept cheltuieli suplimentare reale deja suportate de către reclamantă la întreținerea la acel moment a minorei Daniela Ilco, or, din bonurile fiscale prezentate nu poate fi dedus cu certitudine faptul că aceste cheltuieli au fost suportate anume pentru tratamentul stomatologic acordat fiicei Daniela Ilco.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, în cazul în care Veronica Ilco nu a prezentat probe pertinente și înscrisuri justificative (de ex: fișa medicală a pacientului de la centrul stomatologic, concluziile medicale eliberate de medicului stomatolog ș.a), care ar confirma faptul că ultima a suportat cheltuieli suplimentare legate de tratamentul stomatologic al copilului minor, circumstanțele invocate de către reclamantă în susținerea acestei pretenții poartă un caracter declarativ și pe cale de consecință urmează a fi respinsă.

Cu referire la încasarea cheltuielilor suportate pentru instruirea fiicei Daniela Ilco la programul de pregătire a șoferilor de transport auto B în Instituția nonguvernamentală de învățământ SRL "Liberdrive", Curtea de Apel Bălți a indicat că instruirea și absolvirea cursului de pregătire a șoferilor de transport auto, nu este o necesitate vitală fără de care copilul nu poate trăi și nu poate să se dezvolte în mod normal. Aceste cheltuieli nu pot fi calificate ca cheltuieli suplimentare, or, din punct de vedere legislativ, părinții sunt obligați să participe la cheltuielile suplimentare în cazul în care acestea sunt generate de circumstanțe, împrejurări excepționale. Mai mult ca atât, instruirea auto este o decizie care aparține fiecărei persoane în parte, indiferent de necesitățile acesteia și respectiv, nu reprezintă în sine o necesitate vitală fără de care persoana nu poate trăi și dezvolta. La caz, absolvirea de către Daniela Ilco a cursului de pregătire a șoferilor de transport, nu poate fi reținut ca o împrejurare excepțională, iar, cheltuielile suportate de reclamantă în acest sens nu pot fi clasificate ca cheltuieli suplimentare.

La data de 22 noiembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Ilco Veronica, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că bonurile anexate la materialele cauzei și declarațiile Danielei Ilco din ședința de judecată, reprezintă probe pertinente și veridice, care confirmă faptul că recurenta a suportat cheltuieli în legătură cu tratamentul fiicei la medicul stomatolog, precum și cheltuieli pentru instruirea la Instituția nonguvernamentală de învățământ SRL "Liberdrive".

Reprezentantul recurentei a afirmat că este eronată concluzia instanței de apel precum că instruirea și absolvirea școlii auto nu este o necesitate vitală fără de care copilul nu poate trăi și nu poate să se dezvolte în mod normal, or, un copil, pentru a se dezvolta normal cu perspectiva de a se integra în societate și a-și găsi un loc de muncă, are nevoie și de studii, calificare profesională, care, din păcate, de cele mai multe ori

este contra plată. Însăși Daniela Ilco a menționat că are nevoie de permis de conducere pentru a se integra în câmpul muncii, deoarece locuiește numai cu mama și pensia de întreținere achitată de către tatăl său este de doar 750 de lei, sumă care era de două ori mai mică decât minimumul de existență a unuia copil minor cu vârsta cuprinsă între 7-17 ani, care este de 2031-2261 de lei pentru anii 2018-2020 potrivit datelor oficiale ale Biroului Național de Statistică.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 05 octombrie 2021.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată la adresa electronică a avocatului Odobescu Ghenadie la data de 11 noiembrie 2021, precum și la adresa poștală a Veronicăi Ilco, fiind recepționată de către ultima la 15 noiembrie 2021, conform semnăturii pe avizul de recepție (f.d. 121-122).

Astfel, recursul, declarat la 22 noiembrie 2021, este în termen.

La data de 14 decembrie 2021, copia recursului a fost expediată în adresa intimatului Ilco Mihail și a intervenientului accesoriu Ilco Daniela (f.d. 136, 138-138), cu înștiințarea despre depunerea referinței.

Prin referința depusă la 11 ianuarie 2022 Ilco Mihail, reprezentat de avocatul Igor Țurcanu, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil, deoarece nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ilco Veronica, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Ilco Veronica, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ilco Veronica, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Ilco Veronica, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic